

Overweging - 31 mei 2009 (Pinksteren 2009 - met doop)

DE TRONK, IJburg,

Lezingen:

Genesis 11, 1-9 ; Handelingen 2, 1-11

Ik ben Ayaan
De dochter van Hirsi
die de zoon is van Magan
de zoon van Isse
de zoon van Guleid,
die de zoon was van Ali.....

Je kunt het je wellicht nog herinneren. De 2^e kamerproblemen over de identiteit van de Somalisch-Nederlandse politica.

Er was volop commotie. Was zij nu een Nederlandse of niet? We hebben er ons misschien over verbaasd wat er toen gebeurde in Den Haag. Zolang is het nou ook weer niet geleden. De kern was echter duidelijk. Wie was ze eigenlijk?

Geldt het eigenlijk ook niet voor onszelf? Wie zijn wij? Is dat een IJburger, Amsterdammer, Amstelvener, links, rechts....
Of meer een fan van Rene Froger. Voel je je een Napoleon bonaparte,
ben je aanhanger van landskampioen AZ, of ben je een fervent zeiler....??
Zo maar wat mogelijke antwoorden op die lastige vragen van 'wie ben je'.

Ayaan probeerde daar een slinger aan te geven en nam als voorbeeld de bijbelse lijsten van verwekkingen. Zoals in de eerste boeken van de beide testamenten beschreven is. Het lijkt daar op een stamboom, de bedoeling is anders.

Voor wat ons betreft heeft de overheid het voor ons makkelijk gemaakt. We hebben onze ID pas.

Wellicht heb je het al een beetje door. Ik heb bewust de eigenaam met mijn voorbeelden vermeden. In navolging van de politica. Identiteit gaat immers verder dan het noemen van je naam, het opsommen van je curriculum Vitae?

Andere zaken spelen dan een rol. Je gevoel, je opvoeding zijn immers zaken waar je niet zo makkelijk omheen kunt. Dan blijkt dat gevoel en opvoeding veelal niet alleen met jezelf te maken heeft, maar die 'ander' ook in het spel is: 'in verhoudingen tot anderen', in verhouding tot mensen en zaken die buiten jezelf liggen: dan blijken je functie, partner, kinderen, of kerk...je auto, of boot..... ook een giga rol te spelen in je leven, hetgeen natuurlijk niet zo vreemd is: Je voelt je ermee verwant , soms ook wel wat vergroeit .....

Het grote voordeel daarvan is dat zo'n vorm van identiteit je ook kan sterken. Het verklaart veel, je staat ergens voor, de ander zal direct begrijpen waar je het over hebt. Nadere uitleg is dan overbodig.

En daaruit blijft dat meteen hoe je het bedoelt, dat kan positief of negatief zijn. Wie zegt dat hij niet tegen onrecht kan bijvoorbeeld, kan dat dan heel helder laten blijken in een tijd van verkiezing zoals nu. We herkennen de leuzen.

Ten aanzien van geloven geeft dat eenzelfde blijf en komen woorden als agnost of atheïst al snel bovendrijven: Aan mijn lijf geen polonaise.

Overweging - 31 mei 2009 (Pinksteren 2009 - met doop)

Anno 2009 is het onze opdracht authentiek te zijn, lak te hebben aan wat anderen van je denken en vinden: het heeft allemaal te maken met identiteit.

Vandaag is het zoals dat zo mooi heet: het hoogfeest van Pinksteren. De laatste dag van vijftig dagen Pasen, de dagen waarin de kerken meer dan gewoonlijk 'halleluja' hebben gezongen.

Met mijn inleiding over identiteit, heeft Pinksteren zo zijn eigen dimensie. De vraag is dan meteen gewettigd of die lezing uit de Handelingen ons daarbij kan helpen, de werkelijke identiteit van dat beschreven feest te ontrafelen?

En dan laat ik de boekstaving, zo'n 70 jaar na dato, van dit wonderlijke gebeuren maar even buiten beschouwing. De schrijver was er niet bij -

Vooraf dan gekoppeld aan dat wonderlijke epos – die eerste lezing - over die torenbouw van Babel?

Je kunt je dan meteen afvragen of met die vraag naar identiteit, niet alleen maar God in het geding is.? Is dat dan echt zo? Of hebben we het alleen over ervaringen van mensen in een opgewonden situatie? Of toch alleen maar iets dat identiteit verraadt?

Incalculerend dat beide verhalen niet voor ons bedoeld waren, ik zei het daarnet al, maar voor de lezers van om en nabij de 1e eeuwwisseling, mag je je afvragen of

het een dubbele agenda van de schrijver was, om met die torenbouwers bij het bereiken van de spits ook God echt te ontdekken? Je vraagt je dan meteen af: Waren het zulke simpele zielen?

Ik moet dan meteen aan Chroestjof denken die de allereerste astronaut Gagarin had gevraagd goed uit te kijken...

maar hetzelfde geldt eigenlijk in het 2e verhaal, waar Petrus aan de hand van zijn hebreeuwse bijbel zijn gedachte blootlegt die wonderlijke uitwerking van het goddelijke te verklaren.

De schrijver doet zelfs zijn best er alle buitenlandse toeristen bij te halen om het wonder meer aannemelijk te maken, er een historiciteit aan te geven.

Nu weten we dat je in tijden van spanning er rare dingen kunnen gebeuren. In de kranten lezen we nog altijd de uitwassen. Dus begrijpelijk dat de schrijver zijn Jezus beeld door die moord volledig verstoord was. Die grote profeet zou toch de man zijn, de Messias die het land zou bevrijden van het Romeinse juk? Die Romeinen waren nu eenmaal geen lieverdjes hadden ze gemerkt.?

Maar de vraag blijft cruciaal, en daar worstel de kerk al jaren mee hier goede woorden aan te spenderen : Met wie wil je je identificeren als je die relatie tot het hogere wil duiden?

Hoe kan je JHWH, Adonai, die God, Allah of dat goddelijke voor je tijdgenoten grijpbaar maken? Dat het verhaal en de ervaring over die laatste 50e dag van het joodse wekenfeest een eeuwigheidswaarde kreeg toebedeeld laat ik maar even liggen. De prangende vraag blijft voor de evangelieschrijvers en die van de Handelingen hangen: hoe krijgen we Jezus van Nazareth op de kaart. De man die zo bruut aan zijn einde moest komen en daardoor voor de mensheid verloren? Een onuitstaanbare gedachte! Een man die als profeet de liefde verkondigde, zelfs de andere wang voorhield als er geslagen moest worden, geen veroordeling hem over de lippen kwam, zelfs zijn aanhangers voorhield de vijand lief te hebben. Wars was, van alles wat mensen van elkaar scheidde...

Overweging - 31 mei 2009 (Pinksteren 2009 - met doop)

Een man die zich als een ware zoon van de Allerhoogste liet kenmerken. Zijn Adonai, Heer zo nabij aanvoelde, niet schroomde hem zijn Abba, pappa te noemen...
Een man die er geen probleem in zag de geschreven en ongeschreven Tora zo in te vullen en aan te vullen, dat het voor de puristen wel heel moeilijk werd ja en amen te zeggen. Doe goed, dan doe je al gek genoeg, zouden wij zeggen.

Maar Petrus zag dit alles Schriftuurlijk vervuld en zag als het ware zijn droom in vervulling gaan. De Profeet Joel had gesproken! Pinksteren kreeg zijn identiteit. Zo voelden het, ze hoorden het, ze werden het!

Dat Rijk Gods was met die moord op Jezus niet teloor gegaan. Jezus bleef leven in het hart van de mensen. Een Messiaans perspectief kreeg zijn concrete invulling van vrede en gerechtigheid.

Dat was nu juist wat God bedoeld had: een helder verhaal bij de mensen. Wij zouden zeggen: volgens de orde van hoe mensen met elkaar om dienen te gaan.

Maar Pinksteren kreeg hierdoor zijn identificatie. Mensen mochten voelen en ervaren dat er een kracht is in mensen, die verbinding legt met niet alleen het Hogere, maar vooral ook met het eigene, die ander, onze naaste.

Die identificatie zal vanmorgen ook weer een beetje zichtbaar worden met het symbool van water, als de kleine Noah wordt gedoopt: hij zich in zijn leven bewust mag worden een 'geïdentificeerde' te zijn. Een christen, die van zijn ouders, met ondersteuning van peter en meter het goede voorbeeld zal krijgen te leven als een mens met een menselijk heldere missie: Het leren waarderen van je naaste. Vrede en rechtvaardigheid te ontwikkelen.

Dat dit een levenslange opdracht voor hem zal zijn (en voor ons allemaal) krijgt zijn nadruk met dat oude koninklijke symbool van zalving met olie: als geïdentificeerde toegerust te zijn met de olie van duurzaamheid en vreugde.

Met Ayaan Hirschi Ali kunnen ook wij ons blijvend identificeren met verwijzing naar onze familie, trots onze stamboom benoemen, niets mis mee...

Waar het werkelijk om gaat: je als een gezalfde je te kunnen, en willen identificeren met zaken waar het ten diepste als mens werkelijk om gaat: er zijn voor de ander! Niet wegstappen als je verantwoordelijkheid in het leven gevraagd wordt. De vrede bewaren.

Pinksteren wil ons dan zeggen dat we daarvoor het leven gekregen hebben en wij vanuit dat leven kracht mogen putten, maar vooral ervaren als een prachtig extra dat je bijblijft.

Moge dat zo zijn.

Pim Rijnders